

پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش با استفاده از مدل منطق فازی و نقش آن در برنامه-
ریزی شهری (مطالعه موردی: شهرستان بیجار، استان کردستان)

بهاره قاسمیان ۱، وکیل حیدری ساربان ۲

۱ دانشجوی دکتری گروه جغرافیای طبیعی گرایش ژئومورفولوژی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

۲ دانشیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه جغرافیای روستایی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

چکیده

زمین‌لغزش‌ها و ناپایداری‌های دامنه‌ای مخاطرات مهمی برای فعالیت‌های انسانی هستند که اغلب سبب از دست رفتن منابع اقتصادی، خسارات به اموال و تأسیسات می‌شوند. هدف اصلی این پژوهش شناسایی عوامل مؤثر بر وقوع زمین-لغزش‌های شهرستان بیجار واقع در استان کردستان و ارزیابی مناطق دارای پتانسیل زمین‌لغزش جهت تهیه نقشه پهنه‌بندی با استفاده از مدل منطق فازی با بررسی کاربرد این روش در برنامه‌ریزی شهری می‌باشد نتایج ارزیابی مدل منطق فازی به دست آمده با استفاده از شاخص L_i نشان داد $31/6\%$ که درصد از مساحت منطقه در محدوده با خطر بسیار کم، $12/2\%$ درصد با خطر کم، $10/8\%$ درصد با خطر متوسط، $10/2\%$ درصد با خطر بالا و $35/2\%$ درصد با خطر بسیار بالا مواجه است. نتایج به دست آمده نشان‌دهنده دقت بسیار بالای مدل است، لذا این نتایج می‌تواند در پیش‌بینی وقوع زمین‌لغزش، کاهش خطرات همراه آن‌ها و برنامه‌ریزی جهت کاربری زمین مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش، منطق فازی، شاخص L_i ، برنامه‌ریزی شهری، شهرستان بیجار.